

oli haccinas ja noormuus oocus reapiidi
 jenna jõe. Oli ta ennal jälest ajasid,
 mäenas ta et tema vaira kakanema hoi-
 kas, ta jai aru et halliica nesi tema pitas
 vaira kaotanoj oos abi andi, jellapärast
 haccinas ta koelga oma pitas vaira halliica
 meega kaftuna ja pefuna, ommi ta vaira
 ta end ja jefufo jõe tagasi jai. Noormuus
 võttis müüd söömisse kuniinga tüttulle ta
 jeltast rätte tapula, ta läks müüd noormu-
 masja pöepate juure tagasi, noppis ooid
 enefle kauniinga korvi täie, läks veekega
 linna, offi vahi kuniinga loofi juure ja
 pöadus oma masja pool müia. Ta oli
 oma väga hepa tapul ommatund, mi et teta
 enam ei võidud üratundsa. Kuniinga
 praua juttus teta maajakega pool vägenä
 ja et need maajad mi väga il-fad väge
 nägid, heta ta need ära ja viis neid oma
 tüttule dille, kes müüd jeltast ooid masja
 joid. Ago neile kõigile kaerapil müia

nabast jaadri mi pitas. Käl kuitpuli koi
 kergas tohtred ja oida liji aga ühri nōam ei
 äitnud. Nüüd võttis noormuus rätte, läks
 oma talits haccina juure, tōi feall jūduli
 täie vet, teuf jūduli jõe pami ta jōe vet, ta
 läks müüd linna ja lauris kuniingale teta
 andi, et lemal viifugast rohta olla, mi
 pitas viraide vastu abi ando. Kuniinga
 lauris teta varet loofi peal kuitpula ja oidi
 heta et ta vōis kuniinga praua ja tüttule
 pitas viraide juures oma vaira kaftuna.
 Kuniinga praua ja kahi noormuus tütti
 viraide jōe ja kattu ta halliica meega aga
 vanaema tütti vaira jōe meega. Kuniinga
 praua ja kahi noormuus tütti viraide hoi-
 kapi ka masja liikumaks viraide ja kahi-
 nesi jūma nähtavalt vākemast, kuni-
 naad oma ooid ja jefufo rätte jaid, vanaema
 tütti vaira aga ei tahōmi viifigi kōmle
 kakaneda. Noormuus, kes kuniinga tüttule
 mütti enam ei tunnud, lauras teta viraide